

N:o 13.

Af herr **Andersson, Per Johan**, *angående förhöjning af tullen å fläsk.*

Sedan Riksdagen 1888 åsatt artikeln fläsk, andra slag än rökt, en införselstull af 20 öre per kilogram, blef denna tullsats 1892 med anledning af dåvarande höga pris å lifsförnödenheter och i sammanhang med andra tullförändringar nedsatt till 10 öre per kilogram, hvilken tullsats sedan dess varit gällande.

De förhoppningar om bättre tider för landets jordbrukare, som 1892 års stegring i försäljningspris å landtmannaprodukter ingaf en och annan, blefvo dock snart nog gäckade, och förhållandena blefvo inom kort af den art, att det befans alldeles nödvändigt att å omalen och malen spanmål med flera jordbrukets produkter införa ett högre skydd än det, Riksdagen 1888 bestämt. Deremot qvarstår, som nämnts, fortfarande oförändrad 1892 års tullsats å artikeln fläsk, andra slag. Att någon förändring deri, oaktadt dess sammanhang med tullskydd å öfriga jordbruksprodukter, ej ännu vidtagits, beror dock ingalunda derpå, att försäljningsprisen å denna vara skulle efter 1892 varit sådana, att fläsk fortfarande skulle kunna utan allt för stora uppoffringar produceras. Verkliga förhållandet är, att efter sistnämnda år priset å fläsk varit stadt i ständigt nedgående.

Detta för en stor del af landets mindre jordbrukare bekymmersamma förhållande föranledde också senast vid sistförflutna riksdag framställningar om höjande af tullen å fläsk. Dervid framhölls, hurusom på vida sträckor af landsbygden svinafveln är en särdeles viktig och på många ställen den allra viktigaste förvärfskällan för jordbrukets idkare.

1895 års bevillningsutskott föreslog också, att tullen å fläsk, andra slag, måtte höjas till 20 öre per kilogram. Utskottets väl betänkta förslag blef dock i den gemensamma voteringen af Riksdagen afslaget, och sålunda blefvo de förväntningar, som i främsta rummet de mindre jordbrukarne och de lager af landsbygdens befolkning, hvilka icke idka jordbruk i egentlig mening och ej draga någon väsentlig nytta af spannmålstullarne, ställt till Riksdagen, af densamma svikna.

Men var en förhöjning af ifrågavarande tullsats nästlidet år af behovet påkallad, hafva dock under det år, som sist förflutit, förhållandena gestaltat sig på sådant sätt, att höjningen numera kan sägas vara oafvislig. Sedan 1892 har priset å fläsk nedgått med minst 40 procent och under senast gångna året cirka 10 öre per kilogram.

Ingen lärer väl vilja förneka, att nuvarande pris å nämnda vara är för producenten ruinerande och att, derest icke Riksdagen räcker denna handtering en hjälpsam hand, densamma måste upphöra.

På grund af det anförda vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade höja tullen å artikeln fläsk, rökt, från nuvarande 25 öre till 30 öre per kilogram, fläsk, andra slag, från nuvarande 10 öre till 20 öre per kilogram; och anhåller slutligen om Riksdagens beslut derom, att dessa ändrade högre tullsatser skola så fort ske kan vinna tillämpning.

Stockholm den 25 januari 1896.

P. J. Andersson.